

Προσφυγή της 9ης Μαρτίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**(Υπόθεση C-142/16)**

(2016/C 165/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και E. Manhaeve)

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επιτρέποντας την κατασκευή θερμοηλεκτρικού σταθμού παραγωγής με καύση άνθρακα στην περιοχή Hamburg-Moorburg, χωρίς να διενεργηθεί προηγουμένως διεξοδική εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας,
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο Δήμος Αμβούργου εξέδωσε, βάσει της σχετικής με την προστασία των υδάτων νομοθεσίας, άδεια για την κατασκευή του θερμοηλεκτρικού σταθμού παραγωγής με καύση άνθρακα στην περιοχή Hamburg-Moorburg, επιτρέποντας τη χρήση των υδάτων του ποταμού Έλβα για την ψύξη του σταθμού. Σύμφωνα με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στην οποία στηρίχθηκε η έκδοση της άδειας, υπήρχε ο κίνδυνος η άντληση υδάτων από τον ποταμό Έλβα να προκαλέσει τη θανάτωση της μεταναστεύουσας μέσω του ποταμού αυτού ιχθυοπανίδας, της οποίας η προστασία συγκαταλέγεται στους στόχους διατήρησης της περιοχής Natura-2000. Ωστόσο, το τελικό συμπέρασμα της εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ήταν ότι η προστατευόμενη περιοχή δεν θα βλαπτόταν, λόγω της κατασκευής, μεταξύ του σταθμού παραγωγής και της εν λόγω περιοχής, σκάλας που διευκολύνει την κίνηση της ιχθυοπανίδας ως μέτρου περιορισμού της βλάβης. Επιπλέον, δεν εξετάστηκε, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η σωρευτική επίπτωση των λοιπών σταθμών παραγωγής ενέργειας στην περιοχή του Moorburg, οι οποίοι ήδη λειτουργούν ή για τους οποίους έχει υποβληθεί αίτηση άδειας λειτουργίας.

Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, εδάφιο 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, τα σχέδια εγκρίνονται, βάσει των συμπερασμάτων της εκτιμήσεως των επιπτώσεων, μόνον εφόσον είναι βέβαιοι ότι δεν βλάπτονται περιοχές Natura-2000. Εφόσον τούτο δεν συμβαίνει, το σχέδιο μπορεί να εγκριθεί μόνον υπό τις αυστηρές προϋποθέσεις του άρθρου 6, παράγραφος 4, της οδηγίας.

Κατά την Επιτροπή, η εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων στη συγκεκριμένη περιοχή είναι εσφαλμένη και ελλιπής από δύο απόψεις. Πρώτον, θεωρήθηκε ότι η κατασκευή σκάλας που διευκολύνει την κινητικότητα της ιχθυοπανίδας αποτελεί μέτρο περιορισμού της βλάβης, στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας, ενώ, βάσει των κριτηρίων που τέθηκαν με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Briels (C-521/12 ⁽¹⁾) πρόκειται ενδεχομένως για αντισταθμιστικό μέτρο, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 4, της οδηγίας. Δεύτερον, δεν ελήφθη υπόψη, κατά την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η προαναφερθείσα σωρευτική επίπτωση κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας. Δεδομένου ότι, βάσει των εκτιμήσεων αυτών, ο Δήμος Αμβούργου απέκλεισε την επέλευση βλαπτικών συνεπειών για τις περιοχές διατήρησης, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας, δεν έχουν τηρηθεί οι επιταγές του άρθρου 6, παράγραφος 4, της οδηγίας, όπως είναι η αναζήτηση εναλλακτικών λύσεων ή η επίκληση λόγων σημαντικού δημοσίου συμφέροντος.

(¹) ECLI:EU:C:2014:330